

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se od petrostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Tipičen slučaj.

»Zadružništvo je prešlo našemu ljudstvu v kri in meso«. — »Ljudstvo išče gospodarske pomoči v zadružništvu«. — »Vsak svedec na deželi ve več o knjigovodstvu in o zadružništvu, kakor pa voditelj inteligence«. — »Duhovniki pomagajo ljudstvu, koder to zahteva njihove pomoči« — te in enake fraze je bilo že večkrat čitati v »Slovenca« in v drugih klerikalnih listih in patetično deklarirajo klerikalni osrečevalci ljudstva, kako pošteno in solidno in nesebično se dela v njihovih zadrukah.

Kakšne pa so dejanske razmere, kako se pri nas ustanavljajo zadruge, kako se vodijo, v kaki zvezi so s posojilnicami in kako je zadružništvo prešlo ljudstvu v kri in v meso, to se je pokazalo predvčerajšnjim v Celju pri obravnavi zaradi konkurza konsumnega društva v Vitanju.

Ta slučaj ni morda izjema, to je največje tipičen slučaj. Tako kakor v Vitanju, so se društva povsod ustanovila, tako kakor v Vitanju, se dela povsod in konec bo povsod isti kakor v Vitanju.

Vitanjski konsum so ustanovili duhovniki. Ljudje niti mislili niso na tako društvo in tudi potrebe niso čutili, da se jim napravi. Duhovščina, dasi se razumi k večjemu na kupčijo z zakramenti, nikakor pa ne na kupčijo z blagom je nagovarjala in silila ljudi, da ustanove konsum. In kakor povsod, je tudi v Vitanju dobila ljudi, ki so sedli na njene limanice. Razumnejši gospodarji se seveda niso dali vjeti, pač pa tisti reveži, ki so vajeni slepo hoditi za svojimi duhovniki, ki smatrajo duhovnika za nekako personifikacijo učenosti, sami pa niso zmožni preudariti, kaj store in kako odgovornost si nalože z ustanovitvijo takega društva. Kamorkoli pogledamo pov-

sod vidimo, da se rekrutirajo konsumarji izmed ljudi, ki še pojma nimajo o zadružništvu in katerim se niti ne sanja, da s svojim imetjem jamčijo za zadruge.

In tudi ko je bila zadruha ustanovljena, se niso zanjo menili. Duhovniki in njih vodja so delali, kar so hoteli in o kaki kontroli še govora ni bilo. Tako se je zgodilo, da so v vodstvo zadruge prišli možje, ki še vedeli niso, da se jim je tak posel poveril in ki se seveda niso čisto nič vtikali v vodstvo in niso nadzorovali niti duhovnikov niti njihovih poslovodij. Kako tudi, ko niti pisati in čitati ne znajo.

In kakšno je bilo delovanje konsumarja? Kaplana sta naročala blago, kakor sta vedela in znala. Blago se niti numeriralo ni, tako da zadruha sama ni vedela, po čim sme to blago prodajati. Danes ga je prodajala z izgubo, jutri z dobičkom, kakor je pač slučaj nanesel. Ljudje pa, dasi so bili člani konsumarja, so rajši pri drugih trgovcih kupovali, kakor da bi bili hodili v konsum, ker so pri trgovcih dobivali boljše blago za nižjo ceno, kakor v konsumu.

V zadruhi ni bilo nika-kega reda in tudi o kakem knjigovodstvu ni bilo govora.

Pač pa je bila brezvestnost duhovniških voditeljev tolika, da so iz posojilnice jemali denar in ga zabili v svoj konsum, vsled česar izgubi ta več kot 15.000 kron. Tako se v katoliških posojilnicah dela z denarjem vlagateljev, s krvavimi žulji izmučenega kmeta.

In ko je konsum tako dogospodaril, da ni mogel več naprej, tedaj je nastopil revizor od države subvencionirane »Gospodarske zveze« in napravil falsificirano bilanco tako, da je bil popolnoma bankerotni konsum na papirju aktiven. In tako očitno sleparstvo subvencionira

država iz davčnih sredstev. Razume se samo po sebi, da Seliškar ni falsificiral bilance iz lastnega nagiba, marveč po naročilu svojih gospodarjev, po navodilih, ki mu jih daje »Gosp. zveza«.

Rekli smo, da je vitanjski slučaj tipičen in to je tudi gola resnica. Ravno tako kakor v Vitanju se dela v vseh klerikalnih zadrukah. Duhovniki osnujejo in vodijo te zadruge, kakor vedo in znajo, pa vedno tako, da njim ni v škodo. Reda ni nobenega, knjigovodstva seveda tudi ne, podpisi odbor-nikov in nadzornikov se ponarejajo, če zmanjka denarja se ga vzame iz posojilnice, samo kadar pride polom, mora kmet v ječe in mora plačati škodo.

In to brezvestno oškodovanje itak revnega naroda si upajo klerikalci, ki se pri vsem tem znatno okoriščajo, proglašati kot koristno delo.

Zunaj Kranjske škoduje ta nesrečna organizacija ne le v gospodarskem, nego tudi v narodnem oziru. Ko bi bili v nemškutarskem Vitanju poklicali narodnega trgovca in ga podpirali, bi bilo slovenski stvari na korist. Toda ustanovili so rajši konsum, napravili ž njim veliko gospodarsko škodo, oropali posojil-nico in pri oškodovanih ter obsojenih kmetih provzročili največjo nezaupnost proti vsaki narodni napravi. Ti kmetje ne bodo nikdar več imeli upanja v narodne moše in v narodna podjetja, ti ljudje bodo smatrali vsako narodno prizadevanje za sleparijo in se bodo oklepali narodnih nasprotnikov.

To so uspehi katoliške gospodarske organizacije. Kdor ima kaj srca za narod, za gospodarski in narodni blagor Slovencev, ta se mora pridružiti našemu boju za saniranje teh razmer, za katere je odgovorna katoliška duhovščina.

Vladarji na potovanju.

Z lastavicami vred so začeli tudi evropski vladarji svoje običajno potovanje. Časi, ko se je takim potovanjem pripisovala posebna politična važnost, so minuli. Dandanes se smatra potovanje vladarja, kakor vsakega človeka, ki ima denar in čas, za to, kar mu je namen: razvedrilo in sprememba.

Komaj se je vrnil francoski predsednik s svojega potovanja po Afriki, že ga je čakal doma obisk angleškega kralja. Ta je obiskal tudi Portugalsko in Italijo. Posebno Rim je imel zadnje dni nenavadno srečo, da je sprejel kar zaredoma angleškega kralja in nemškega cesarja. Rimljani so si s tem prihranili slavo-loke, kajti isti okraši so pozdravljali angleškega kralja, kakor nemškega cesarja. Le zastave so se spremenile. Tudi občinstvo je na enak navdušen način klicalo »viva« angleškemu kralju in nemškemu cesarju. Da je bilo navdušenje pri sprejemu nemškega cesarja večje, to si je priskrbel nemški cesar sam, ki zna pri takih prilikah svojo osebnost spraviti v ospredje tako, kakor menda noben drug vladar ne. Sam razvnet, navdušen, popularen in zgovoren, potegne za seboj tudi občinstvo.

Vendar pa obisk nemškega cesarja v Rimu ni bil brez političnega namena, to kaže najbolje dejstvo, da je vzel seboj tudi svojega kancelarja Bülowa in oba starejša sina. Posebno značilnost pa daje obisku to, kako je bil cesarjev obisk pri papežu. Po glavar protestantske cerkve, cesar Viljem, kar ni mogel izpustiti roke papežu. Sklenjeno sta se držala za roki cesar in papež, oba sta bila ginjena. Potem je sedel nemški cesar, ki je še ravnokar izrekel svoje dvome o pristnosti sv. pisma (Babel in bibel) pri obedu med kardinaloma Rampollo in Gotijem. In napivali so si:

Papež je pač vesel Nemčije, če ravno mu ni versko udana, ker se pač malokje katolicizmu tako dobro godi. Centrum v nemškem državnem zboru imenuje papež svojo »nemško telesno stražo«, saj dovoli vse, kar rimska kurija želi. Ultramontanizem uganja posebno po nemških zveznih državah, kakor na Bavarskem, svoje orgije ter se mu mora ukloniti vse od ministrskega predsednika do zadnjega državnega uslužbenca. In centrum v nemškem državnem zboru je močan faktor, ki tvori nekako vez med papežem in cesarjem Viljemom, kajti oba ga potrebujeta. Ravnokar se pripravlja Nemčija za državno-zborske volitve, v katere bo šel centrum s parolo, da se odpravi jezuitski zakon, t. j. zakon, ki zabranjuje jezuitom naseliti se na Nemškem. Ali je potem čudno, da so se v Vatikanu tako razveselili baš sedaj obiska nemškega cesarja. S papežem sta se dolgo držala za roki, papež je že vedel zakaj, cesar Viljem pa — tudi.

Spletke na srbskem dvoru.

Neprestane spremembe v srbskem kabinetu imajo vzroke direktno na dvoru. Nastala je takozvana Lunjevica-stranka, ki ima namen, proglasiti brata kraljice Drage, nadporočnika Lunjevica za srbskega prestolonaslednika. Nekaj časa se je ta klika zatekala h kraljici, vsled česar je nastala med kraljem in kraljico precejšnja napetost. Sedaj pa se je kraljica baje popolnoma odtrgala od teh vplivov ter sta s kraljem enih misli, da se vprašanje o prestolonasledstvu za sedaj še ne spravi na dnevni red. Tu se je pokazal kralj Aleksander enkrat odločnega in pametnega politika. Da se Lunjevičarjem ni posrečil naklep, zahvaliti se je tudi Vučićevemu ministru, ki je take aspiracije takoj udušilo. Pa tudi na častnikarje so se spravili Lunjevičarji ter jih hoteli pre-

LISTEK.

Albanci.

Edina dežela v Evropi, o kateri se lahko trdi, da je civilizacija še ni prepojila in da jo moramo zato označiti kot divjo deželo, je Albanija. Oklenjena je od vseh strani od visokih gor, promet narodov je še ni dosegel, od kulture komaj dotaknjena, je zato Albanija edina dežela na našem delu sveta, kjer je še najti vso romantiko potovanja: banditje — a bolj se je bati turških uradnikov kot pa Arnavtov — straše popotnika, vratolomne steeze, slabe krčme in strašna nesnaga, vse to je tu doma. O mohamedanskih Albancih se govori, da se umijejo vsaj dvakrat v življenju, namreč ob rojstvu in ob smrti, pri njihovih kristijanskih rojakih je umivanje trupla kot islamska šega sramotna stvar in zato ni v navadi.

A poleg teh neprijetnosti popotne romantike nudi Albanija tudi slike, izkustva in presenečenja velike lepote, ki bi jih našli komaj kje drugje v Evropi. Tu je doma prosto, drzno, zanimivo, mnogokje še v prvotnem naravnem stanju živeče

ljudstvo, in narava je divna in raznovrstna. Gore kipe za gorami, nedostopne, često le po tesnih stezicah prekoračljive in gosto poraščene. Ob teh gorskih gozdovih neha vsa človeška moč, tu se pričenja tajno življenje; domovina svobode je ta samota, ki jo le tupatam prekinja kaka bela hiša. Na gričastih obronkih se prikaže včasih vas z opeko kritih hiš, pasejo se črede ovc in koz, beloki bivoli teptajo močvirna tla, silne množine sadja in orehov, ki so nakopičeni po dvorih, pričajo o naravnem bogastvu dežele. Pogosto se vije cesta ob šumeči vodi, ki je obseščena od mogočnih dreves, in včasih zre na popotnika iz višine slikoviti, na pol propadli grad. Po ozkih, bogatih nižavah se tupatam razteza pravcato albansko šotorišče. Cele družine z živino so utaborjene pod senčnim drevjem; možje polegajo, žene kuhajo, divji psi skačejo okrog živine, temni obrazi iskrenih se očij, dolgih, črnih las in divje postave mož v razkavih oblačilih, s pistolami in noži za pasom napravljajo grozen vtis.

Dežela je znana le napol in mestoma, a ljudstvo je gotovo najtemnejši rod evropski, kar jih pozna zgodovina. Kaj da so pravzaprav Al-

banci, je popolnoma nepojasnjeno. Niso Grki, ne Slovani in ne Turki; vse jih izdaja kot poseben, samosvoj narod. Morda so keltskega ali sarmatskega pokolenja, gotovo je samo to, da spadajo k arijski ljudski skupini. Ime Albanec je sicer staro, a sami se zovejo Skipetare, t. j. gorske stanovalce. Pod žezlom Skanderbega so tvorili Albanci predzid krščanstva napram Islamu. A l. 1479 je država razpadla, in prestopili so večidel k mohamedanski veri, da si obdrže svojo prostost; le neuklonljivi gorejanci so ostali zvesti krščanstvu. Steje se, da je 70 odstotkov Albancev Mohamedanov, 9 odstotkov katolikov in 21 odstotkov grško-pravoslavnih. Socialno se da razdeliti vse prebivalstvo v tri razrede. Prvi je mohamedanski Albanc, ki prebiva predvsem po mestih severne Albanije. On je aristokrat; mnogi od njih posedujejo mnogo zemlje in živi od svojih rent. Silno je ponosen na svojo kasto in prezira krščanske sosedane. Vljuden je in na sebi ima nekaj gentlemanskega; v svoji zlatom prešiti jopi, s pistolami in noži, ki so s zlatom in hiseri okovani, dela imponujoč vtis.

Poleg njega stanuje po mestih kristijanski Albanc, oblečen po tur-

ško, večidel je trgovec in premožen ter živi vedno v strahu in negotovosti, da bi ga ne opleni in okradli. Njegovo stališče spominja dokaj na Žida v srednjem veku.

Tretji razred tvorijo pravi Arnavti ali Skipetari, gorsko, skoro divje, od Turkov neodvisno pleme. Arnavt hodi vedno oborožen do zob in njegova postava je imponujoča. Na obrazu se mu zrcali čustvo neodvisnosti, in mnogo na njem spominja na pragozdnega Indijanca. Zlasti zato, ker si glavo brije in pušča le majhen šop las na temenu. Pri Albancih razločujejo dva glavna rodova: stanovalci na severu so Geghi, a na jugu Toski. Njihovo dolgotrajno smrtno sovraštvo se je zdaj nekaj ublažilo, a rodova se dandanes komaj razumeta med seboj; neredkokdaj se zgodi, da mora grščina med Geghi in Toski služiti za posredovalni jezik.

Arnavt, ki je odložil orožje in se posvetil delu, se smatra za onečastjenega. Turška oblast je omejena na mesta in ozke nižine; v gorah je ne poznajo. Skrajna nezakonitost vlada dandanes v deželi, in popotnik dobi vtis, kot da so turške posadke le začasno tu taborile. Ne zakon kalifov, temveč njihova pravadna, pri-

mitivna ustava vlada Albance. Krvna zveza je temelj vsemu življenju; kot pri Slovanih se sklepa krvno pobratimstvo, ki družijo pobratime do smrti. Zakon krvne osvete kraljuje tu nemejeno, in je zlasti v severni Albaniji prava šiba ljudstva. Gostoljubnost je pri njih sveta.

Vsak popotnik, ki je kedaj potoval po Albaniji, je skrajno presenečen, ker se kultura prav nič ni dotaknila te dežele. Odkritje Amerike, iznajdba tiskarstva, retormacija ali revolucija, takšne stvari zanje ne obstojajo. To so divjaki ali vsaj napoldivjaki. Značaj Albancev se sodi različno; nekateri sodijo, da so nedostopni za vsak napredek, uporni, nezaupljivi in grozoviti. A v kljub temu so tudi med njimi pridni in varčni delavci, kmetje ali ladjarji. Mnogo jih je neustrašenih vojakov; najhrabrejši in najdrznejši junaki v vojski za grško neodvisnost so bili Albanci. In zato je težko verjeti, da bi v tem močnem in hrabrem narodu pogosto velike telesne lepote ne bilo tudi dobrega zrna. Začasno seveda zapravljajo Albanci vse svoje moči v medsebojnih razporih in ropanju. Ako se dva srečata, zadostuje pogosto le vprašanje: »Katerega rodu si?«, da pokajo revolverji in se ljudje

govoriti, da bi pri zadnjih velikih manevrih v taborju proglasili kandidaturu Lunjevice. Častniki pa so se splošno zoperstavili. Tedaj ne le pri ljudstvu, temuč tudi v armadi so proti Lunjevici. Tudi v kabinetu je prišlo vsled tega do difference ter sta bili dve stranki, ena za Lunjevico, druga pa proti istemu. Kralj je javno povedal ministrstvu: „Prerano se razgrevate. Vprašanja o prestolonasledstvu še ni!“ Značilno je tudi, da je kralj več politikov, ki so padli v nemilost, ker so delovali proti Lunjevici, zadnji čas pristržno sprejemal ter jim ponujal vstop v ministrstvo. Tudi častniki, ki so bili ob času kraljeve poroke vpokojeni, so zopet nastavljeni. Proti vsem tem se kakor kralj, tudi kraljica ljubeznivo vede, kar pač najbolje kaže, da vlada med kraljem in kraljico v tem vprašanju popolno soglasje.

Politične vesti.

— Iz odsekov državnega zbora. Tiskovni odsek je rešil določbe o tiskovnih pravdah. Na predlog posl. Lichta se je sklenilo, da jamči za tiskovne globe poleg izdajatelja tudi lastnik lista. Predlog posl. viteza Abrahamovicza, da je kaznovati odgovornega urednika, založnika, tiškarja in razširjevalca tudi tedaj zaradi zanemarjanja dolžne paznosti, ako se ne gre le za hudo delstvo ali pregreho, temuč tudi pri tisk. prestopkih, se sprejme. — Carinski odsek je začel razpravo o agrarnih carinah. Agrarni člani so sklenili, sprejeti carino na žito, kakor jo je določil vladni načrt. Glasovali pa bodo za zvišanje carine na ječmen. — Nagodbeni odsek je sprejel člana V. in VI. K točki V. sta govorila Kaftan in Ploj.

— Hrvatski ban. Včeraj se je vršilo v banovi palači posvetovanje zaradi proglasitve nagle sodbje. Graščak Fodrosz, katerega posestvo so kmetje naskočili, ker so mislili, da je pri njem ban, je zahteval odškodnino ter je zaklical banu: »Ekscelexenca, Vi niti ne slutite, kako Vas narod sovraži!« Ban je bil prestrašen ter je odgovoril: »To mi poveste sedaj?« Okrajni predstojnik križevacki Trnski, je odstavljen, ker noče izdati napadalcev.

— V ogrskem državnem zboru je prišlo včeraj do hrupnih prizorov pri določitvi dnevnega reda. Seja se je morala prekiniti, a pri glasovanju so Kossuthovci zapustili dvorano. Grof Andrassy je razposlal na volilce javno pismo, v katerem dokazuje, kako škodljiva je obstrukcija.

— Dogodki na Balkanu. Javno mnenje v Carigradu je, da je mogoče ruvanje macedonskih odborov le zatreti, ako se napove Bolgarski vojna. Tudi veliki vezir je baje tega mnenja. Zaradi dogodkov v Solunju križajo v Sredozemskem morju tri nemške vojne ladje. V Solunju je prišla

valjajo v svoji krvi. Značilno je, da že mali otroci nosijo lesene meče.

O nizki kulturni stopinji Albancev priča že stališče njihovih žen. Albanke štejejo mnogi potovalci k najlepšim vseh žen v vzhodni Evropi. Redkokdaj bolehajo in ne ovenejo tako kmalu, kakor sicer žene na iztoku, temveč ohranijo dolgo svojo mladost in lepoto. Albanska žena je popolna sužnja svojega moža; ne opravlja samo domačih del, temveč spremlja moža celo na vojsko. Posvetuje se z njim, a tudi oropa mrtvega sovražnika in mu odreže glavo.

V Albaniji ne poznajo železnice, reke so večidel vse neplovne, tu ni velemest, ni časnikov, ni razvite industrije, in zemlja se obdeluje na najprimitivnejši način. Kadar prodere v te kraje kultura, bode bogastvo Albanije tekmovalo s svojo krasoto; divji vodoskokki bodo služili industriji, zemlja bode odprla še nedotaknjene zaklade rud. Do tedaj pa se bodo vršili med Albanci še mnogi poboji, in nešteto krat še bodo poročila o napadih, zarotah in plenitvah pričala o tem, da so Albanci prav zanimivo, četudi malo neprijetno ljudstvo.

druga italijanska vojna ladja in ena francoska; ena angleška vojna ladja čaka v Volu. Turška vlada dolži posebno bolgarske škofo, da netijo nemire. Škofo Gerazimosu v Strumici se je zagrozilo, da se s silo odstrani, ako takoj sam ne odide. Posebno so v Carigradu v strah pred Bolgari ter so se vsa javna poslopja strogo zastražila.

Dopisi.

Iz Št. Petra na Krasu.

Popoldne dne 4. t. m. izvršil je 14letni dečko lopovstvo, kakršno se bi pripisalo kvečjemu 30 letnemu človeku. On in njegov bratec skakala sta po že oranin in z žitom usejenih njivah. To je videl neki dečko, kateri je pripeljal les z gozda. Njega je to razkačilo. Skočil k dečkoma ter ošvrka enega z bičem. To je razjezilo fanta. Sklonil se k tlom, pobere kamen ter ga vrže proti fantu (vozniku). Na srečo ni bil slednji zadet. Nato se je približal dečko, koji je zagnal kamen, prav prijazno mlademu vozniku ter prav poleg njega stopil. Leta si ni mislil nič slabega ter se niti premaknil ni. V istem trenutku pa iztegne fantič nož iz žepa ter prizadene vozniku v desno roko 15—20 cm. dolgo in težko rano. Ranjeni in ves krvavi voznik se je takoj podal k orožnikom ter celo stvar ovadil. Dečko-napadalec, skrival se je po Št. Petru misleč, da ga že orožniki iščejo. Naposled je šel domov k starišem. Nobeden v celi vasi ni pričakoval, da dobi dečko od starišev zaslužen kaznen. In res — stariši dajo dečku potuho. Sedaj je zopet doma, kakor da bi še nič ne bilo zgodilo. Dečko je tako zloben, da ljudje govorijo čez leta ne bode večjega „falota“ na Notranjskem kakor bode „Anderjonov Janez“. Fantič je že nekoč svojemu lastnemu očetu rekel: „Čakaj proklet hudič, kmalu bodeš v „štali“ spal.“ Ako pa mislite dragi čitatelji, da je to že vse o vlezanimivem dečku, se zelo motite. Nekoč napadel je svojega lastnega gospoda učitelja Kalana tako, da je moral bežati pred svojim učencem. Enako se je tudi že baje zgodilo z gospodično učiteljico. Otroci njegove starosti niso nikdar varni, in tudi odrasli ljudje govorijo: „Ako hočeš biti zdrav, pusti Anderjonovega Janeza v miru.“ Sploh pa so vsi otroci, bodisi deklice ali dečki, zelo razposajeni in neolikani. Bilo bi torej dobro, da bi prišel bolj energični učitelj v Št. Peter, koji bi otroke vsaj malo ugnal in da bodejo oni imeli vsaj nekoliko strahu pred svojim učiteljem. Sedaj, če sreča učenec svojega učitelja oziroma učiteljico na cesti, ga oziroma je niti ne pozdravi. Take razmere upamo da nikjer ne vladajo, kakor v blaženem notranjskem Št. Petru.

Obč. svet ljubljanski.

V Ljubljani, 6. maja.

Pod predsedstvom župana Iv. Hribarja se je včeraj prekinjena seja nadaljevala.

Obč. svet. Žužek poroča o prošnji »Slovenskega delavskega stavbnega društva« za parcelacijo njegovega sveta poleg Kolezije. Se dovoli parcelacija 10 stavbišč, določi izjemoma odprti stavbni sistem pod pogojem, da se za ceste potrebni svet prepusti mestni občini brezplačno. Nekaj mestnega sveta, ki ga društvo za ureditev stavbišč potrebuje, se proda po 3 K m².

Isti poročevalec poroča o odplačilu stavbni družbi »Union« na Dunaju za popravne v topničarski vojašnici. Za popravne streh i. dr. zahteva družba 7096 kron 81 vin. Se prizna 3995 K 17 vin., a od tega se še odšteje račun za greznice.

Isti poročevalec poroča o parcelaciji mestnega sveta za poslopjem jahalnega društva (na voglu Erjavčevih ulic, Bleiweisove ceste in Nunskih ulic). Se dovoli v razdelitev v tri stavbene parcele in prodaja istih po 8 K m².

Točka o uravnavi Miklošičeve ceste ob frančiškanski cerkvi se odstavi z dnevnega reda.

O prošnji podružnice »Ljubljana« splošnega avstrijskega fermaceutičkega društva za ustanovitev dveh novih lekarn v Ljubljani poroča podžupan vitez Bleiweis Trsteniški. Predlaga tozadevni obširni in utemeljeni dopis omenjenega društva. Že po ne-

kem starem dvornem dekretu, ko so delovali le bolj mazači, padarji in kirurgi, je bilo predpisano za 30.000 prebivalcev 5 lekarn. V Ljubljani se je od leta 1878. prebivalstvo skoraj podvojilo, a ostalo je še vedno pri 5 lekarnah. Radi tega je tudi cela ljubljanska okolica, ki je po večini industrijalna (Šiška, Glince Vič, M. D. v Polju itd.) z nad 30.000 prebivalci navezana le na ljubljanske lekarne. Vsled tega so te lekarne s posli preobložene, kar dokazuje, da je v vsaki uslužbenih po več asistentov. Ti asistenti ne morejo priti po novem zakonu drugače do svoje samostanosti, kakor če se ustanove nove lekarne. V prošnji se nasvetuje, naj se predlaga deželni vladi ustanovitev dveh novih lekarn, in sicer eno blizu Šiške (Marije Terezije ali Rimska cesta), drugo pa na Ambroževem trgu z ozirom na bolnišnico. Mestni fizikat potrjuje upravičenost zahteve, a predlaga za sedaj le eno novo lekarno, ali blizu Šiške ali pa v šentpeterskem predmestju. — Poročevalec se izreče proti šentpeterskemu predmestju, ker je mesto že itak svojočasno lekarnarju Lousteku naročilo, da se je naselil v ondodnem predmestju. Sklene se priporočiti deželni vladi, da se dovoli ustanovitev nove lekarne na Marije Terezije cesti ali Rimske cesti, oziroma na Ambroževem trgu. — Sprejeto.

Isti poročevalec poroča nadalje o delovanju ljubljanskega prostovoljnega gasilnega društva in rešilne postaje v I. četrtletju 1903. Gasilno društvo je delovalo pri štirih požarih, rešila postaja pa je bila klicana 55-krat. Moštvo je dobro izvežebano, kmalu dobi nove lične in praktične čelade.

Obč. svet. Kozak opisuje pohvalno posredovanje gasilnega društva pri požaru v Pollakovi tovarni. Ker so za tovarno polne šupe sena in slame, bila je velika nevarnost. Govornik izreka toplo zahvalo požarni brambi, posebno načelniku g. Stricelju.

Župan se hvalospevu pridruži ter naglaša, da je gasilno društvo s svojim vrlim delovanjem vredno vsega zaupanja, posebno, ker baš zadnji čas izvestni elementi rujejo zoper isto. Župana se pooblasti, da se gasilnemu društvu, oziroma načelniku pismeno zahvali.

Izpraznjevanje grebeničnih jam v topničarski vojašnici se odda za leto 1903. in 1904 Josipu Turku za letni pavšal 1400 K ter se mu prideli brezplačno en mestni delavec. Mesto je bilo za poskušnjo prevzelo izpraznjevanje v lastno režijo, a se je kmalu uverilo, da bi mu hodilo predrago. (Poročevalec podžupan vit. Bleiweis-Trsteniški).

Ustanovitvi nove mestne slovenske dekliške osemrazredne ljudske šole poroča obč. svet. ravatelj Šubic. Poročilo navaja: Ljubljana ima dosedaj eno edino tako šolo, t. j. osemrazredno slovensko dekliško ljudsko šolo pri sv. Jakobu, vse druge deklice se šolajo v zasebnih zavodih (Uršulinke, Lichtenurnov zavod itd.) Ta šola obstoji 13. leto, a ima že 10 let vzporednice, v letošnjem šolskem letu je celo 8 vzporednic. Šola je že sedaj prenapolnjena, dasi se je šele otvorilo novo poslopje. Število učenek raste rapidno z vsakim letom. Leta 1900./01. jih je bilo 541, leta 1901./02. že 609, v letošnjem šolskem letu pa 773. Vsled tega so razmere že pravzaprav sedaj nezakonite ter nasprotujejo pedagoškim in zdravstvenim ozirom. Pri tem je treba vpoštovati veliko oddaljenost učenk. Voditeljica je preobložena s posli, ker mora razum vedstva imeti tudi predpisane učne ure. — Župan priznava v dopisu potrebo nove dekliške šole, ker sedaj poučujejo tri petine vseh ljubljanskih učenk redovnice, kjer je pouk vključ vsem pravilom le več ali manj enostranski. Potrpeti pa bo treba vendar do leta 1906, ko bo mestna hranilnica po svojih pravilih dala mestu polovico svojega čistega dobička. Ustanovitvi nove šole, bi trebalo tudi novega poslopja, ki bi veljalo do 160.000 K. — Poročevalec pripomni, da pride v tukajšnji stari gimnaziji na učenca manj zračnega prostora kakor na učenko v dekliški osemrazrednici. — Šolski odsek se pridruži županovemu dopisu ter predlaga za sedaj ustanovitve odkloniti. — Sprejeto.

Obč. svet. Žužek predlaga, naj se deželni šolski svet opozori, da je treba voditeljico na dekliški osemrazrednici oprostiti pouka. Poročevalec pripomni, da je mestni šolski svet že odposlal tako prošnjo.

Obč. svet. dr. Starč poroča o ponudbi Ivana Grajzarja glede nakupa njegove hiše št. 15 v Vegovih ulicah. Predlaga, naj se hiša in nezazidan prostor kupi za 26.000 kron ter se plača iz skupila za mestni svet na Dunajski cesti. — Sprejeto.

Ostale točke se rešijo v tajni seji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. maja.

— **Osebnosti.** Imenovani so: davčni kontrolor gosp. Makso Lillek davkarjem, davčni pristav g. Anton Fabjan kontrolorjem in davčni praktikant g. Aleksander Hruška davčnim pristavom.

— **Društvo slovenskih časnika in pisateljev.** Na povabilo g. Andreja Gabrščka sešlo se je sinoči v »Narodnem domu« večje število časnika in pisateljev na posvetovanje o ustanovitvi posebnega društva, ki naj pristopi zvezi slovenskih časnikaških društev. Poročal je gosp. Gabršček. Po daljši razpravi se je soglasno sklenilo, ustanoviti društvo slovenskih časnika in pisateljev in so se pripravljala dela poverila posebnemu odboru, v katerem so gg.: A. Gabršček, E. Gangl, Fr. Govekar, L. Jelenc, dr. K. Lončar in A. Trstenjak.

— **Nemška gonja na Štajerskem.** V živem spominu so nam še danes besede, ki jih je pred leti izrekel dr. Derschatta, vodja nemških nacionalcev na Štajerskem glede celjske gimnazije, kajti v dotičnih besedah je obsežen ves nemški narodni program. Za časa Windischgrätz-Plenerjeve vlade je namreč izustil dr. Derschatta krilate besede: In če je zahteva po slovenski gimnaziji v Celju stokrat opravičena in utemeljena, se vendar ne sme izpolniti, ker je to proti nemškim interesom. V teh besedah se zrcali tista znana nemška brutalnost, ki hoče vse potlačiti in pohoditi, kar ne pospešuje nemške ekspanzivnosti. Koder imajo Nemci kaj moči, tam uveljavljajo to brutalno načelo brezobzirno. In brutalno je, odrekati kateremukoli narodu na njegovi lastni zemlji, v njegovi lastni domovini vse, kar potrebuje za življenje, pa če je dotična zahteva stokrat opravičena in utemeljena. Sedaj vidimo zopet, kako skušajo Nemci s terorizmom od vlade izsiliti bogato plačilo za to, ker je — enkrat po mnogih in velikih, Slovincem storjenih krivicah, po dolgem in sistematičnem ekspatriiranju slovenskih sodnih uradnikov s Štajerskega v trenutku, ko je slovenski narod z imenovanjem prezanega Ekla provociral, imenovala tudi nekaj slovenskih sodnih uradnikov za Sp. Štajer. Po brezštevilnih krivicah je vlada enkrat nam dala malo mrvico pravice, ne morda iz pravicoljubnosti, nego da pomiri ogorčeni narod in da oživi narodovo, vsled omenjenih krivic močno pojemo zaupanje v pravosodje. In že so Nemci na nogah ter vpijejo, da se je nemškemu narodu storila krivica, ker so bili na slovenskem ozemlju za slovensko prebivalstvo imenovani nekateri slovenski sodniki, za tisto prebivalstvo, kateremu itak večinoma tuje režejo kruh pravice. To vpitje ima seveda namen, izsiliti od vlade kako nagrado. Tako politično izsiljevanje uganjajo Nemci že vsa leta, od kar so med njimi prišli na krmilo šovinistični nemški nacionalci in ker so imeli doslej vedno vspeha, ker so se od svojih zajezdov vedno vračali z bogatim plenom, je lahko mogoče, da se bo tudi sedaj vlada morala odkupiti od njih. Stroške za to pa bodo morali plačati štajerski Slovenci. Za sedaj samo opozarjamo rojake na to akcijo nemških nacionalcev, kateri dobivajo svoje inspiracije iz prezidija graškega nadsodišča, kjer se menda ne morejo potolažiti, da je grof Gleispach enkrat deloma pogorel s svojimi predlogi — Čim izvemo, kaj je dr. Körber odgovoril odposlancem teh nemških nacionalcev, ki so mu menda danes nastavili revolver na prsi ter mu zaklicali svoj politični »la bourse on la vie« — čim to izvemo, govorili bomo dalje.

— **Čujte, čujte!** Kaj se je zgodilo? Nekaj strašnega! Pri finan-

čnem ravnateljstvu so dva diurnista odpustili. Kaj tacega pa še ne, kar svet stoji. Na živce dr. Šusteršiča je to tako vplivalo, da je takoj interpeliral vlado, kako se je moglo kaj tako brezprimerneza zgoditi.

— **Konzumar Klobučar** v Marnbergu je bil te dni v Mariboru obsojen na 200 K, ker je gosp. dr. Pikla, odvetnika v Postojni, obdolžil, da je le ta proti Marnberškemu konzumu nastopil samo zaradi tega, da bi ga v konkurz spravil in postal konkurzni oskrbnik ter se s tem okoristil. Pri obravnavi je Klobučar nastopil dokaz resnice, pa doprinesel ga je le v toliko, da je dokazal, da je njegov konzum v resnici že davno zrel za konkurz, ker znašajo pasiva mnogo nad 100.000 K, aktiva pa komaj kakih 50.000 kron. Po tem klavnem izidu dokaza seveda ni klavnega preostajalo, kot ob sodba. S to obsodbo je končana serija tožb, katere so Marnberški konzumarji naperili proti dr. Piklu, oziroma ta proti njim. V vseh slučajih so konzumarji popolnoma in strmotno podlegli. Zastopal, oziroma zagovarjal je konzumarje dr. Rošina.

— **Od Dravinje** se nam piše: V številki 94. Vašega cenjenega lista se nam je naznanila čudna vest, da je knez Hugo Windischgrätz volil v družbi nemških v Brežicah za nemško stranko v okrajni zastop in je tam rečeno, da na Kranjskem drugače postopa in ne dovoljuje, da bi njegovi podložniki izražali prosto svoje mnenje pri volitvah. Mislimo, da je treba, da se dotični dopis popravi v tem smislu, da v Brežicah ni volil knez Hugo Windischgrätz starejši iz Planine, ampak knez Hugo Windischgrätz mlajši v Konjicah, ki ima tudi posestva na Bizelskem. Mogoče, da se boste spominjali na tega gospoda še izza časa, ko ga je klerikalna stranka postavila za kandidata v državni zbor v mestni skupini za mesto Kranj.

— **Zlato poroko** praznuje gospod Peter Majdič, veleposesnik in lastnik pomolina v Jaršah pri Meagšu s svojo soprogo Marijo Majdič, v nedeljo dne 10. t. m. Sveta maša in blagoslovljenje bode ob 10. uri dopoldne v župni cerkvi v Mengšu. Vrlima jubilantoma, ki sta izredila dva največja podjetnika med Slovenci in jima vepila narodno zavest tako, da je lahko ponosna Slovenija na nju, kličemo: Bog ju živi še mnoga leta!

— **Poročil** se je včeraj finančni koncipist v Litiji, gosp. Aleksander Guzelj, z gospo. Zofijo Pušnikovo iz Kranja. Čestitamo!

— **Macedonci na Kranjskem.** Pri vrtanju tunela skozi Karavanke je uslužbenih več macedoncev, kateri pa kaj radi bolehajo, ker se preslabo hranijo — jedo samo čebulo in kruh. Vere so pravoslavne. Pred kratkim sta dva umrla. Tovarishi so hoteli, da ju pokoplje katoliški duhovnik. Ker ta ni hotel so zmajevali z glavo in dejali: »Naš pop pa vse pokoplje, tudi katolike!«

— **Velika vrtna veselica** pevskega društva »Ljubljana« vrši se v nedeljo, dne 10. maja, zaradi nepričakovanih ovir na Koslerjevem vrtu, ne pa v Švicariji, kakor je bilo prvotno naznanjeno.

— **Odkritje nagrobnega spomenika** rajnemu c. kr. učitelju v Idriji Antonu Božiču in občini zbor društva učiteljev in šolskih prijateljev okraja Logaškega bo dne 14. maja 1903.

— **V krškem okraju** je v nedeljo padala delj časa debela toča, ter posebno v vinogradih napravila občutno škodo. V Črnomlju in okoli je letos izvanredno mnogo majnikovih hroščev, ki bodo gotovo na sadnjem drevju napravili mnogo škodo.

— **Postojnskega učiteljskega društva izvanredni občni zbor** bo dne 14. maja t. l. ob 10¹/₂ uri v Postojni s sledečim dnevnim redom: 1. Pouk o risanju in pisanju. Referent K. Česnik. 2. Razgovor o referatu za bodočo okrajno učiteljsko konferencijo. Referent R. Horvat. 3. Volitev delegatov. 4. Samostalni nasveti.

— **Okrajni zastop v Brežicah.** Za načelnika je izvoljen baron Moscon, za njegovega namestnika Bruckmüller. Izmed šestih odbornikov je pet »Nemcev«.

— **Prememba posestva.** Ronarjevo hišo št. 8 na Emonski cesti, kupila sta g. Alojzij in Albina Ravnikar, c. kr. poštar in veleposesnik v Cerknem — za

Borzna poročila.

Ljubljanska

"Kreditna banka" v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 7. maja 1903.

Naložbeni papirji.	Dunaj	Blago
4 1/2% majeva renta	100 75	100 95
4 1/2% srebrna renta	100 55	100 75
4% avstr. krona renta	101 10	101 30
4% zлата	121 30	121 50
4% ogrska krona	99 55	99 75
4% zлата	121 30	121 50
4% posojilo dežele Kranjske	99 75	—
4 1/2% posojilo mesta Spljeta	100	—
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	100	—
4% češka dež. banka k. o.	99 60	100 60
4% zast. pis. gal. d. hip. b.	101	102
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	107 40	108 40
4 1/2% pr.	101 25	102 25
4 1/2% zast. pis. Innerst. hr.	100 80	101 50
4 1/2% ogr. centr.	100	100 90
4 1/2% deželne hranilnice	100	101
4 1/2% zast. pis. ogr. hip. b.	98 50	—
4 1/2% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	99 50	99 75
4 1/2% češke ind. banke	307 75	309 75
4 1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	101	102
4 1/2% dolenskih železnic	—	—
4 1/2% juž. žel. kup. 1/2 1/2	—	—
4 1/2% av. pos. za žel. p. o.	—	—
Srečke.	174	184
Srečke od leta 1854	183	185
" " 1860 1/2	249	252
" " 1864	158	159
tizske	278	281
zemlj. kred. I. emisije	275	277
" " II.	259	263
ogrške hip. banke	90	92 50
srbške a. frs. 100	117	118
turške	19	20
Basilijske	438	442
Kreditne	84 25	83 25
Inomoške	74	78
Krakovske	70	75
Ljubljanske	54 90	55 90
Avstr. rud. križa	27	28
Ogr.	68	72
Rudolfove	75	79
Salcburške	441	445
Dunajske kom.	—	—
Delnice.	—	—
Južne železnice	49 50	50 50
Državne železnice	687	688
Avstro-ogrške bančne del.	1625	1635
Avstr. kreditne banke	674 25	675 25
Ogrske	728	729
Zivnostenske	252	253
Premogokop v Mostu (Brux)	663	673
Alpanske montan	390	391
Praške želez. ind. dr.	1665	1675
Rima-Murányi	482	483
Trboveljske prem. družbe	385	390
Avstr. orožne tovr. družbe	350 50	352
Češke sladkorne družbe	156	160 50
Valute.	—	—
C. kr. cekin	11 32	11 38
20 franki	19 07	19 08
20 marke	23 43	23 49
Sovereigns	23 94	24
Marke	117	117 20
Laški bankovci	95 20	95 40
Rubliji	252 75	253 50

Žitne cene v Budimpešti.
dne 7. maja 1903.

Termin.	za 50 kg	K
Pšenica za maj	7 61	7 43
" oktober	50	6 61
Ra " maj	50	6 48
Koruzna " maj	50	6 43
Oves " oktober	50	5 60

Efektiv.
Vzdržno.

Rogaški Tempel-vrelec
nareja apetit, povspehuje prebavljanje in ureja odvajanje.

Kufek-e-jeva
NAJBOLJŠA HRANA ZA ZDRAVE IN V ČREVIH BOLNE OTROKE
moka za otroke

Meteorološko poročilo.
Višina nad morjem 306'2. Srednji zračni tlak 736'0 mm.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetro vi	Nebo
6.	9. zv.	734 0	12 7	brezvetr.	jasno
7.	7. zv.	733 9	10 9	sl. svzhod.	del. jasno
"	2. pop.	732 7	20 5	sr. jzhod.	del. jasno

Srednja večerajšnja temperatura 13 8°, normale: 12 8°. Mokrina v 24 urah: 0 2 mm.

Stanovanje

obstoječe iz štirih sob, kopalne sobe, pritlično, v Supančičevi hiši v Šubičevih ulicah, nasproti Rudolfinu, se odda za avgust-termin.

Vpraša se pri Filipu Supančiču, Rimska cesta št. 20. (1251)

Stavbinske svetilnice, tovarniške in delavniške svetilnice, laterne, varilnice in peči za kuhanje.

Pojasnila zastoj in poštne prosto.

Gerson, Boehm & Rosenthal
Tovarna za kovinske izdelke
Dunaj, XX. 5 (745-3)

! Postranski zaslužek!
Brez sredstev **eksistenca** v izven Dame in gospodje vsacega stanu dobijo takoj 100 ponudb. (1248-1)
E. Schneider, Bodembach (Češko).

Stanovanje

pritlično, na Poljanski cesti št. 3, se odda s 1. avgustom 1903. Natančneje v I. nadstropju. 1253-1

Stanovanje

s petimi sobami in predsobo, se takoj odda. (1217-4)
Več se izve na Sv. Petra nasipu št. 49.

Za 1. avgust se odda
v novozgrajeni hiši v Sodnijskih ulicah še nekaj stanovanj

z dvema, tremi, 4 in 6 sobami, porabno eventualno za pisarne in trgovine. Izve se pri kamnoseku Vodniku v Ljubljani. (1080-4)

Prostovoljna razprodaja.

Prostovoljno se razprodajo (1230-2)

hiša v Ljubljani v Kolodvorskih ulicah

v kateri se nahaja več let prav dobro obiskovana gostilna, gospodarska poslopja, njive, travniki in gozdi.

Nekatere parcele so vsled svoje ugodne lege pripravne za stavbišča. Hiša je pripravna tudi za vsako drugo obrt. Plačilo po dogovoru.

Pojasnila v pisarni gosp. dr. Albina Kapus, odvetnika v Kolodvorskih ulicah h. št. 35.

Jako zabavni

koncertni aparati s ploščami.

govori, se smeje, poje in zviža.

Pozor! Pozor!

Prostori

na Kongresnem trgu št. 12 v Ljubljani v kojih se sedaj nahaja »Narodna« Tiskarna oddajo se s 1. novembrom t. l.

— v najem. —

Prostori se dajo porabiti deloma kot privatna stanovanja, deloma pa so primerni za kavarno ali restavracijo. **Izredno ugodna lega!**

Išče se kompanjon

za prav dobro idočo trgovino na debelo in drobno.

Oglasila pod: „4000“ H. K. Ilir. Bistrica. (1252-1)

Sprejme se učenka

za manufakturno trgovino
R. MIKLAUC v Ljubljani
Špitalske ulice šte. 5. 1233-2

Stanovanje

s 3 sobami in pritliklinami se odda za 1. avgust.

Povpraša se v trgovini Naglas, Turjaški trg št. 7. (1256-1)

Xrepcajte se s Kulmbaškim redilnim pivom

katero se dobi v steklenicah pri **Edmund Kavčič-u** v Ljubljani, Prešernove ulice nasproti glavne pošte. (11-103)

Aleksandrov Pesmi in romance

Elegantno opremljena knjiga s portretom in avtografom pesnika in uvodom iz peresa dr. Ivana Prijatelja.

Cena: Ukusno broš. H 3 50, po pošti H 3 70, v izvirni platneni vezbi H 5 —, po pošti H 5 20.

Založil: (117)
Lav. Schwentner v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izved iz voznega reda.

veljaven od dne 1. maja 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 1. uri 40 min. popoldne osonni vlak v Lesce-Bled, samo ob nedeljah in praznikih ob 31. maja. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I in II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost (direktni vozovi I in II. razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I in II. razr.), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyr, Lince, Budjevice, Plzena, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Praga, Lipskega. — Ob 8. uri 38 m zvečer osonni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih ob 31. maja. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odoš iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih.

Mannesmann-ove cevi

varilne in plinove cevi vsake obsežnosti in vse drugovrstne cevi razpošilja po konkurenčnih cenah

Nemško-avstr. tovarna za Mannesmannove cevi
v Komotavi, na češkem. (437-13)

Zastopniki v vseh večjih mestih.

RUDOLF WEBER

urar v Ljubljani, Stari trg šte. 16.

Izvolite ogledati mojo novo urejeno sukneno zalogo v kateri se nahaja blizu 1000 raznovrstnih vzorcev

zadnje novosti od gl. 1-50 do 6—

R. MIKLAUC

črni in modni kamgarn ševijot iz Škofje Loke

trpežni lovski loden doskin in tricot

največja zaloga strogo nizke cene

največja zaloga strogo nizke cene

Špitalske ulice šte. 5

Vzorke pošiljam na zahtevanje brezplačno

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“

Akcijski kapital K 1.000.000—
Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, sreč, delnic, valut, novcev in deviz.

Zamenjava in ekskomptuje izšrebane vrednostne papirje in vnovčuje sapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kaviče.

Promese izdaja k vsakemu zrebanju. Ekskompt in inkasno menic. Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.
Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzigaja. (2975-66)
Promet s čeki in nakaznicami.

v Ljubljani, Špitalske ulice šte. 2.